

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

XVI. Aluvi benijt, Is in druck verblijt

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Poëta quidam vetus in Anthologiâ, Sect. 1. tit. in Inuidiam.

*SI quis odit ipse quos amat Deus
 Se prodit ipsum quod fiet stultissimus
 Aduersus ipsum namque sese amat Deum
 Ex inuidia hauriens bilem acerrimam
 Amare oportet hos Deus quos ipse amat.*

Nazianz. de Inuidis.

Alienam felicitatem suam interpretantur infortunium,

Vrienden

VRienden, die het dier besiet
 Datmen Salamander hiet,
 Let eens met een sneghen geest
 Let eens naerder op het beest
 Let eens wattet hier beduyt,
 En dan treckter voordeel uyt.

Als het dondert, als het raest,
 Als de wint geweldigh blaest,
 Als het storremt uyte lucht,
 Soo dat al het wout versucht,
 Dan soo is het monster wel,
 Dan soo soucktet enckel spel;
 Maer als sich een hellen dagh,
 Schoonder opent alse plagh,
 Als de sonne lustigh schijnt,
 Dan ist dat het sit en quijnt,
 Dan ist, dat het sit en pruylt,
 Dan ist, dat het sit en schuylt,
 In een diep, en duyster gat,
 Daer noyt vrolick dier en sat.

Dit is recht een nydigh mensch,
 want die krijght sijns hertsen wensch
 Als het elders qualick start

Als het ymant tegen gaet,
 Hy is dan eerst recht verblijt
 Als de gansche buerte krijt:

Maer indien het soet geluck
 Koomt versachten haren druck
 Soo dat yder, vrolick wert
 Siet! dan treurt sijn vinnich hert,
 Siet! dan staet hy bangh en siet
 Gans onlustigh vol verdriet,
 Vol gequel, en wrang berou
 Of hy sielen pijnen sou.

Tis voorwaer een arrem man,
 Die noyt vrolick wesen kan,
 Dan als ymant sit en klaeght,
 Of een diepe smerte draeght;
 Of die eenigh sit en treurt
 Als sijn vrient yet goets gebeurt.
 Vrienden, wat ick bidden magh,
 Hout u vry van dit bejagh,
 Gunt u naesten al het goet
 Dat hem Godes segen doet,
 Maeckt u van dit monster vry:
 Droef met droef, en bly met bly.

Cum sine nube dies, cum tristia fulgura cessant.
 Tunc fera, tunc volucris, tunc pecus ovine salit;

Sola cauis moribunda gemit Salamandra sub antris,
 Sola tremens duram corpore plangit humum.

Tristia nulla videt tristi tamen ingemit ore
 Invidus, & maestâ ducit in vrbe choros.
 Ach miser est, nullis stetur cui stetur augeat!
 Ach mala sunt, si quis gaudia solus habet.

Ece

VI,